ved Vinduet i en af de for en Dansk misundelsesværdig velindrettede svenske Wagonner og vinkede Afsked til de gode Venner, man havde erhvervet i den smukke By, som lige til sidste Omdrejning breder sine ejendommelige Træk ud for den bortdragende.

Imellem Formiddags- og Eftermiddagsmøderne, serveredes begge Mødedage Anden-Frokosten paa *Kastenhof*, hvis travle Formiddagspublikum nysgerrigt tog disse »*Kvindesagskvinder*« i Øjesyn. — Forhaabentlig har der siddet mange af de forbenede Kvindevalgretsmodstandere, som holder svenske Kvinder fra Valgbordet, og forhaabentlig er det begyndt at dæmre for dem, hvor *uholdbar* Situationen er for dem. Denne Invasion af anerkendte kvindelige Statsborgere fra alle 4 Søsterlande — og saa deres egne dygtige Landsmandinder som umyndige ved Siden af, har næppe faaet deres Hjærte til at banke af national Stolthed. —

Den 10. mellem Eftermiddags- og Aftenmødet var det »*Operakällaren*«, vi indtog. Her præsiderede Formanden for »*Svenska Kvinnornas Nationalförbund*«, *Eva Upmark*, og her hilste hun os i en Tale, der gjorde et stærkt Indtryk ved den Inderlighed, hvormed hun slog fast, at vi *alle hører sammen*.

Festen paa »*Grand Hotel*« den 11. om Aftenen! I smukke Rammer og med vor aldrig trættede Præsident, *Agda Montelius*, som Værtinde, fandt den *Samfølelsens* Aand, som havde præget Konferencen fra første Stund, her sine smukkeste Udtryk.

Det maatte gøre et stærkt Indtryk paa alle de tilstedeværende at føle den Iver, hvormed nordiske Kvinder midt under selve den brændende Verdenskrig sluttede sig sammen om den nordiske Sammenholdstanke. Programmet lød vist oprindelig paa *en* Taler fra hvert Land. Men dette slog langt fra til, dertil var Følelsen for det vigtige Skridt, der i disse Dage var bleven fuldbyrdet, for stærk. *Mange* fra de 5 Lande maatte give denne Følelse Luft.

Aftenens Hovedtaler var *Dr. phil. Lydia Wahlstrøm*, der i et fængslende af den fremragende Historiker præget Foredrag talte om Forskellen mellem Fortidens og Nutidens »*Skandinavisme*« med afgjort Sympati for den sidste, der jo hviler paa en *kulturel* Grundvold med alle dennes Muligheder for at *holde ud*.

Derefter talte — — til hvilken Nytte nævne Navne! Lad det være nok, at Broderskabsfølelsen havde Ordet hele Aftenen og sang sig ud i alle fem Nationalsange.

At de Repræsentanter, der var tilstede, fra de forskellige Lande i denne Henseende stod i nøjeste Overensstemmelse med de mange Medlemmer, der i hvert Land stod bag dem, gav Telegrammerne og de forskellige Hilsener rundt om fra et synligt Udtryk for. Vi aftrykker andet Steds i Bladet D. K.s Hilsen til Kvindesagskonferencen. Desuden fandtes der Telegrammer fra »Danske Kvinders Nationalraad«, fra *Jutta Bojsen Møller* og *Helene Berg*. Ogsaa fra Norge og Finland strømmede Telegrammerne ind.

Ind imellem denne mere officielle Selskabelighed slyngede sig en privat Gæstevenlighed, som viste os, at vi ikke alene var formelle Repræsentanter for en fælles Sag. Man saa paa os som Venner, for hvem Døren fløj op, og for hvem Haanden og Hjertet aabnedes. Ingen kan sige »*välkommen*« saa hjerteligt som en svensk Husfrue. Sent vil den Gæstevenlighed glemmes, som blev os Gæster tildel i de stilfulde svenske Hjem. —

Efterslæt.

Tror man saa, det var blot *muligt* at skilles efter de to Dages mere officielle Samvær? Ikke alene var der andre internationale Foreningsanliggender at drøfte, nu da man var sammen, — saaledes fik man privat drøftet forskellige vigtige Forhold indenfor »Den internationale Kvindevalgretsalliance«, hvis Vicepræsident og Kasserer er hhv. *Annie Furuhjelm* fra Finland og *Signe Bergman* fra Sverige, men der kom ogsaa den ene fristende Opfordring efter den anden til at tage vore svenske Søsterforeninger og deres Arbejdspladser i nærmere Øjesyn. Der var meget at lære ved de Besøg, som man aflagde paa »*Fredrika-Bremer-Förbundet*«s Bureau og paa Bureauet for »*Landsföreningen för Kvinnans politiske Rösträtt*«. Fra disses Virksomhed vil der maaske senere blive Anledning til at fremdrage nogle Træk.

Endvidere skal nævnes, at Stockholms-Afdelingen af sidstnævnte Forbund holdt et Møde den 13. November, hvor *Th. Daugaard* fra Danmark havde den Glæde at fortælle lidt om Virkningerne af 5. Juni 1915, og hvor *Betzy Kjelsberg* fra Norge holdt et af Kendskab og Lune sprudlende Foredrag om Dyrtiden i Norge og de deraf affødte Foranstaltninger.

Den nordiske Kvindesagskonference er et smukt Minde, som man ofte vil dvæle ved. — Maatte den ogsaa vise sig at være noget mere!

Maatte der bagved Ordene ligge en alvorlig Villie til at tage alt det op, der kan samle os, og respektere alt det, der dog skiller os. — Maatte den Vintersæd, der her blev lagt, spire under Snedækket og en Gang, naar Vintermørket viger, give en velsignet Grøde. —

Th. Daugaard.

Ny Organisation.

—o—

Der synes nu at blive Fart i Organisationsarbejdet indenfor de kvindelige Fag. *Det kvindelige Hotel- og Restaurations Personale* har nu dannet sin Fagforening og udsendt første Nummer af sit eget Blad.

»Standens Niveau skal hæves og æres. Og saa: Lykke og Held følge os!« Saaledes slutter Bladets Redaktør, Organisationens Formand, Anna Andreasen, sin indledende Artikel, og vi kan kun istemme dette Ønske, overbeviste som vi er og altid har været om, at Vejen til at hæve sin Stand og sit Fag gaar igennem ubrydelig Sammenslutning.

Tak.

—o—

Alle, der har vist mig Venlighed under min lange Sygdom, deriblandt ogsaa Deltagerne i det fynske Distriktsmøde d. 13. Novbr. 1916, bedes gennem disse Linjer at modtage min bedste Tak, da jeg ikke har Kræfter til at takke hver enkelt.

Odense, d. 20. Novbr. 1916.

Marie Riising Rasmussen.